

PHỤ NỮ KÍNH SỢ THIÊN CHÚA MỚI ĐÁNG CHO NGƯỜI ĐỜI CA TỤNG!

... Năm tròn 18 tuổi, tôi kết hôn với chàng thanh niên tôi yêu mến. Nhưng rồi nhiều biến cố buồn thương dồn dập xảy đến. Kết quả chồng tôi bị tù vì tội song hôn và giải pháp duy nhất là tôi phải ly dị chồng. Chỉ vồn vẹn hai năm sau ngày cưới với đứa con trai đầu lòng thật dễ thương, tôi bỗng trở thành thiếu phụ tự do.

Là thiếu phụ một con năm 20 tuổi, tôi hoàn toàn không hiểu tại sao Giáo Hội Công Giáo không chấp thuận cho tôi tái hôn, nghĩa là tuyên bố hôn nhân đầu tiên của tôi vô hiệu quả. Phần tôi, tôi lý luận rằng, hẳn Chúa muốn tôi giáo dục con trong khung cảnh gia đình có cha có mẹ và các em nó.

Nghĩ thế nên tôi quyết định tái hôn theo nghi thức đời với thanh niên vừa theo Đạo Công Giáo. Chúng tôi làm thành đôi vợ chồng trẻ với đầy đủ yếu tố để vui hưởng cuộc sống. Dĩ nhiên bạn đời thứ hai của tôi không hề đặt vấn đề hôn nhân hiệu quả hay không hiệu quả. Nhưng tôi thì khác. Tôi luôn luôn ý thức rằng bao lâu Giáo Hội Công Giáo không tuyên bố hôn nhân thứ nhất vô hiệu quả thì tôi vẫn còn gắn chặt hôn nhân với người chồng đầu tiên.

Thảm trạng đau thương nhất là chúng tôi sống ngoài vòng Giáo Hội vì chúng tôi không được rước Lễ. Tôi sống trong ray-rút triền miên. Tôi bị dẫn-co giữa THIÊN CHÚA và chồng con. Một đằng tôi không thể khước từ những đòi hỏi chính đáng của chồng. Đằng khác tôi cũng không muốn phạm tội mất lòng Chúa.

Để tìm nghị lực vượt qua khó khăn, mỗi ngày tôi thức dậy thật sớm và lén chồng con đi tham dự Thánh Lễ và rước lễ thiêng liêng. Tôi cũng dốc lòng lần hạt Mân Côi mỗi ngày. Thêm vào đó tôi gia nhập nhóm 6 bà mẹ Công Giáo. Chúng tôi trao đổi về khó khăn gặp phải và nâng đỡ nhau bằng cách cầu nguyện cho nhau, dâng đặc biệt những hy sinh cho một người nào trong nhóm đang phải đối đầu với vấn đề nan giải. Tôi âu yếm gọi "*Nhóm các bà mẹ Công Giáo của Nhiệm Thể*". Với phương thế này, chúng tôi đạt những kết quả thật bất ngờ.

Vì hoàn toàn ý thức về tình trạng hôn nhân bất hợp pháp và nỗi đau khổ vì không được lãnh nhận các bí tích - đặc biệt bí tích Giải Tội và Thánh Thể - tôi quyết định chọn giải pháp cuối cùng là chúng tôi phải sống chung như hai anh em.

Tôi quên nói là với cuộc hôn nhân thứ hai tôi cho ra chào đời một bé gái thật dễ thương. Chồng tôi và tôi, chúng tôi chưa bước vào tuổi 30. Nói như thế để nhắc rằng đặt vấn đề sống tiết-dục với chúng tôi thật là khó, hay ít ra là về phía chồng tôi. Không người đàn ông nào lại chấp nhận giải pháp:
- *Lấy vợ để sống độc thân!*

Thêm vào đó, xã hội chúng tôi đang sống - Hoa Kỳ vào thập niên 1960 - đề cao tính dục, buông thả theo tính dục. Người ta không còn hiểu rõ ý nghĩa đích thực của tình yêu, nhất là tình yêu giữa một người nam và một người nữ. Tình yêu này luôn gắn liền với tính dục và hưởng thụ.

Nhưng bằng mọi giá, tôi quyết định đi đến giải pháp sống với nhau như hai anh em để được hòa giải với THIÊN CHÚA, với Giáo Hội Công Giáo và vẫn giữ cho các con tôi lớn lên trong khung cảnh đầm ấm gia đình.

Trong cầu nguyện, hy sinh và với sự trợ giúp tinh thần của nhóm *"Các Bà Mẹ Công Giáo của Nhiệm Thể"*, tôi nhẫn nhục, kiên trì thông truyền ý tưởng sống với nhau như *"hai anh em"* cho chồng tôi. May mắn thay trong thời gian này chúng tôi gặp vị Linh Mục thánh thiện và nhân hậu. Ngài hoàn toàn thông cảm và tận tình hướng dẫn cùng nâng đỡ chúng tôi.

Một chuyện hy hữu khác xảy ra. Chúng tôi làm quen với một Nữ Tu. Chính Chị Nữ Tu khơi lên trong tâm hồn chồng tôi quan niệm cao đẹp và đúng đắn về tình yêu, nhất là về **"người nữ"**. Nhờ tiếp xúc với Nữ Tu, chồng tôi cảm nhận thế nào là tình yêu trong-sạch siêu-thoát giữa một người nam và một người nữ, đặc biệt là trong khung cảnh một gia đình bao quanh con cái.

Cố gắng của chúng tôi đưa đến thành công vẻ vang! Cha Sở chấp nhận tình trạng sống tiết-dục và cho phép chúng tôi lãnh các bí tích trở lại.

Ngày lễ Đức Mẹ Linh Hồn và Xác Lên Trời năm đó là ngày đáng ghi nhớ trong gia đình chúng tôi. Đứa con trai lớn của chúng tôi giúp lễ và cậu bé rất hãnh diện vì chính nó cầm đĩa hứng Mình Thánh Chúa khi Cha Sở trao Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU cho Ba Má "rước lễ lần đầu", như lời cậu bé vui sướng công bố với bạn bè!

... "Tìm đâu ra một người vợ đảm đang? Nàng quý giá vượt xa châu ngọc. Chồng nàng hết dạ tin tưởng nàng. Chàng sẽ chẳng thiếu chi lợi lộc. Suốt đời, nàng đem lại hạnh phúc, chứ không gây tai họa cho chồng. Nàng tìm kiếm len và vải gai, rồi vui vẻ ra tay làm việc. Giống như những thương thuyền, nàng đem lương thực về từ tận phương xa. Nàng thức dậy khi trời còn tối, cung cấp phần ăn cho cả nhà .. Nàng thắt lưng cho chặt, luyện cánh tay cho mạnh mẽ dẻo dai. Nàng thấy công việc sinh nhiều lợi nhuận, đèn trong nhà thấp sáng thâu đêm. Nàng tra tay vào guồng kéo sợi, và cầm chắc suốt chỉ trong tay. Nàng rộng tay giúp người nghèo khổ và đưa tay cứu kẻ khốn cùng .. Nàng khôn ngoan trong lời ăn tiếng nói và dịu hiền khi dạy dỗ bảo ban. Nàng để mắt trông nom mọi việc trong nhà, bánh nàng ăn là do mồ hôi nước mắt nàng làm ra. Con nàng đứng lên ca tụng nàng có phúc .. Duyên dáng là giá trị, sắc đẹp là phù vân. Người phụ nữ kính sợ THIÊN CHÚA mới đáng cho người đời ca tụng. Hãy để cho nàng hưởng những thành quả tay nàng làm ra. Ước chi nơi cổng thành nàng luôn được tán dương ca tụng do những việc nàng làm" (*Sách Châm Ngôn 31,10-31*).

(*"MISSI"*, Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarité Internationale, Janvier/1969, trang 35-38)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt